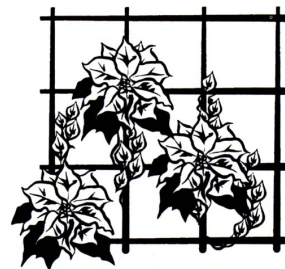

Advent 3. Vasárnapja C

**Örüljétek az Úrban szüntelenül:
újra csak azt mondom, örüljétek,
az Úr közel van! (Fil 4,4.5)**

Olvasmány

Szofonias 3,14-18a

Dalolj, Sion leánya, zengj éneket, Izrael! Örülj és ujjongj egész szívedből Jeruzsálem leánya! Elvette az Úr ítéletedet, elűzte ellenségedet, Izrael királya, az Úr közöttetek van, ne félj többé semmi rossztól!

Azon a napon így szólnak majd Jeruzsálemben: "Ne félj, Sion! Ne lankadjon kezéd!" Veled van az Úr, a te Istened, az erős Szabadító! Örülj majd neked nagy örömmel, újjáéleszt szeretetével; örülj majd neked ujjongó örömmel, úgy, mintha ünnepet ülne.

Szentlecke

Filippiekhez 4,4-7

Testvéreim! Örüljétek az Úrban szüntelenül! Újra csak azt mondom, örüljétek. Emberszerető jóságotokat ismerje meg mindenki! Az Úr közel van. Ne aggódjatok semmiért, hanem minden imádságotokban és könyörgésetekben terjesszétek kéréseteket hálaadással az Úr elé. Akkor Isten békéje, amely minden értelmet meghalad, megőrzi szíveteket és értelmeteket Krisztus Jézusban.

Evangélium

Lukács 3,10-18

Amikor Keresztelő János bűnbánatot hirdetett, a nép megkérdezte: "Mit tegyünk?"

"Akinek két ruhája van – válaszolta –, az egyiket ossza meg azzal, akinek egy sincs. S akinek van ennivalója, ugyanígy tegyen."

Jöttek a vámosok is, hogy megkeresztelje őket, s így szóltak hozzá: "Mester, mit tegyünk?"

Ezt felelte nekik: "Ne követeljetek többet, mint amennyi meg van szabva."

Megkérdezték őt a katonák is: "Hát mi mit tegyünk?"

Nekik így felelt: "Ne zsarnokoskodjatok, ne bántsatok senkit, hanem elégedjete meg zsoldotokkal."

A nép feszülten várakozott. Mindnyájan azon töprengtek magukban, vajon nem János-e a Krisztus. Ezért János így szólt hozzájuk: "Én csak vízzel keresztellek titeket. De eljön majd, aki hatalmasabb, akinek saruszíját sem vagyok méltó megoldani. Ő majd Szentlélekkel és tűzzel fog titeket megkeresztelni. Szórólapátját már a kezében tartja, hogy megtisztítsa szérűjét: a búzát csúrébe gyűjtse, a pelyvát meg olthatatlan tűzben elégesse."

És még sok mással is buzdította a népet. Így hirdette nekik az üdvösséget.

Elmélkedés

Egyetlen felszólítás sem ismétlődik meg annyiszor a Bibliában, mint az amelyik örömről szól. Kerekén háromszázszor fordul elő az öröm szó a Szentírásban. Advent harmadik vasárnapján minden olvasmány alapmotívuma az öröm és dicsőítés, mivel Isten sohasem hagy cserben és minden ínségből meg akar szabadítani minket, embereket.

Már az első, az ószövetségi olvasmány mintapéldája a bibliai "örömhírnek". Isten minden nyomorúságból megmenti választott népét és véget vet szerencsétlenségének, iránta érzett szeretetének bizonyítására.

Pált is áthatja az öröm alapérzése, olyannyira, hogy megkísérli felfoghatóvá tenni olvasói számára, mennyire hozzátartozik az élethez és sohasem hiányozhat belőle, semmilyen ingadozás közepette sem, amelynek ki vagyunk téve. Olyan magatartás, amely az egész embert megragagja, ha valódi érzés. Pál tudja, miről beszél, hiszen a levél írásakor börtönben ül, üldözést szenved és teljesen bizonytalan jövőjét illetően. Öröme oka Isten közelsége. "Mit kell tennünk?" ezt a kérdést ébreszti bennünk Isten közelségének tudata és ennek következménye: felénk fordulása. Aki egyszer is találkozott az Úrral, annak következménye: felénk fordulása. Aki egyszer is találkozott az Úrral, az már nem élhet úgy, mint azelőtt.

"Mit kell tennünk?" – ez az evangélium központi kérdése is.

De élhetünk-e örvendezve egy félelemmel, zavarodottsággal és szerencsétlenséggel áthatott világban? Az első olvasmány megadja a választ, anélkül, hogy a problémát elodázná vagy letagadná: Ő van benned a középpontban, Ő újítja meg irántad érzett szeretetét... Csak Isten tehet szabaddá. Sajat erőnkől nem szabadulhatunk szorongatott helyzetünkől. Ezt Pál is tudja.